

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

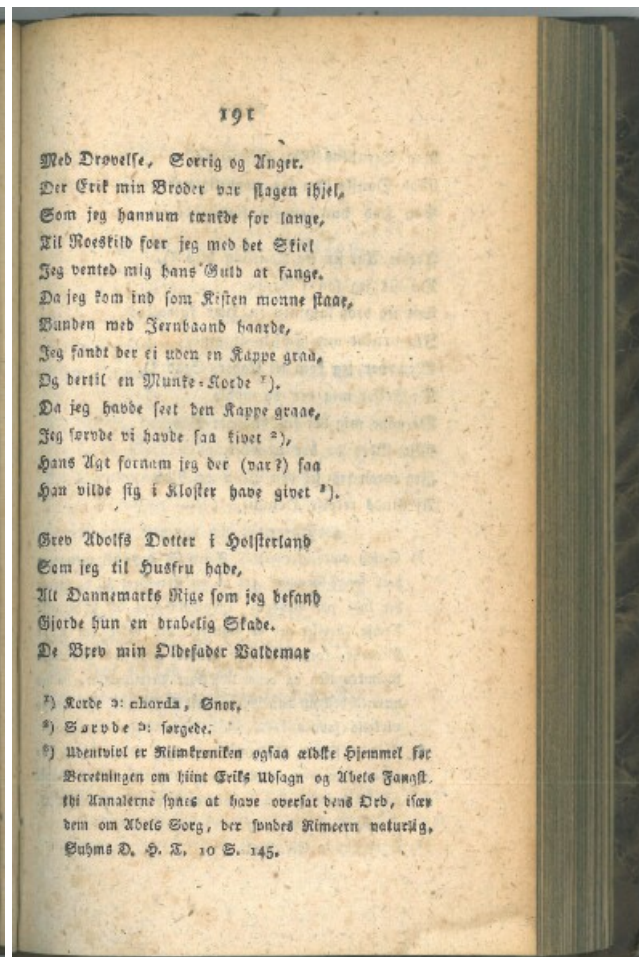
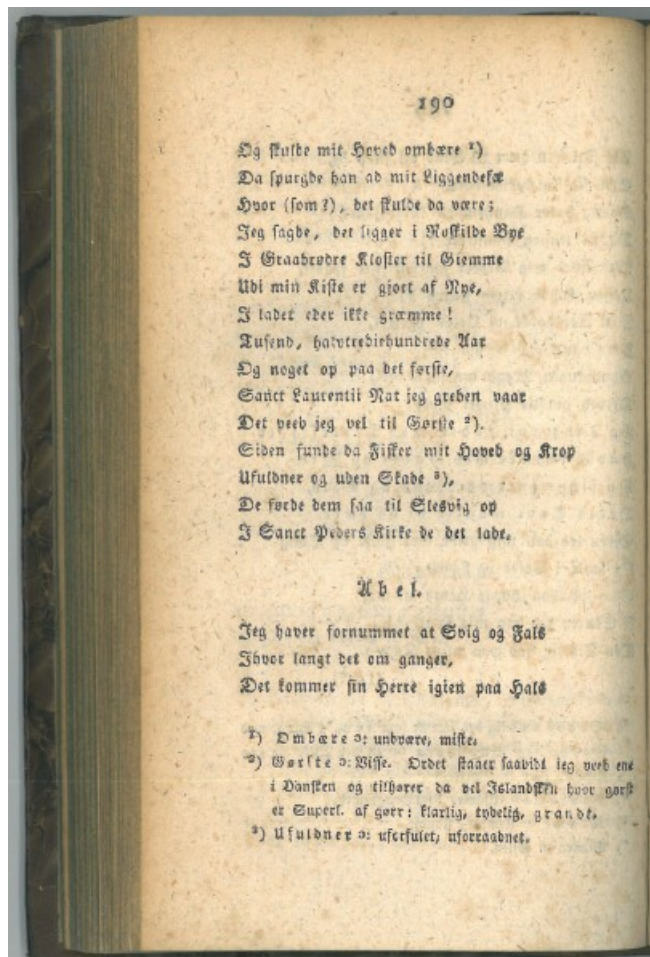
Titel: Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Udtog af den gamle danske Riimkrønike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 190. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm3663/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)



Paa Weenbens Rige forherude
Med Danke hun saa udydelig var
Paa Had hun dennem forderude ¹⁾.

Archie Kar sin jeg Konning blev ²⁾,
Da fik jeg saa i Ende
Det jeg drog sammen en Hær fuldgjort
Jeg tænkte mig Feisen at vinde;
Men der jeg kom til Gyder. Stad ³⁾,
De Feiser mig der da modte,
De gave mig der fuldendt et Bad,
Mit Blod de der udgødte.
Jeg meen jeg fik den Hevn og Nød
Af Guds retvise Domme,

¹⁾ Samt omtotiser dette, S. 10 S. 217. 18 men paa heel hyge Grunde, thi at en stor Deel af de Breve der lyde paa Weenen, endnu findes i det skriftlige Archiv, bevise vel at Heiffeld, der taler om alle Brevene, soer mild, men bevise mere for end imod Munkens og dens Udfeider Petrus Daa, da der nævnes bestemt hun Brevene til Waldemar iste som je virkelig fandtes.

²⁾ Si i: siden, Sælsbesæren siger endnu sin, for resten ser man at Munkens ligger Uheld Dobbelt aar til 1253 igesom de ei de se de fte Kanaler S. D. S. 10 S. 207.

³⁾ Gyderstad 2: Guderstad.

For jeg lod staa min Broder til Død,
Mig selv til liden Fromme.

Christoffer Griffen.

Jeg kan det nu fuldygt forstaae
Hvor en Mand sig vender,
Da vil det hannum gierne saa gaae:
Ham hænder alt som han trænder ¹⁾.

Da tusind, teehundred og tyve Aar
Fra Guds Bred gangne vare,
Til Dannemarks Konning jeg keiser var,
At jeg fulde det forsvare,
Markgreven som var paa Weenenborg
Gav jeg min Dotter hin kørs,
Og gjorde deres Brølop paa Wordingborg
Med stor Priis, Hæder og Ære.
Til Kloster gjorde jeg Knardrup Gaard
Der frue til Lov og Ære,
Trettenhundred og tyve paa det flette Aar
Efter hun mon Christum hære.

¹⁾ Et herligt Ordspog, der i Klarhed og Klem langt overgaaer det sædvanlige: som man reder saa ligge man.

